

Слимаки в суничному садку



Товсті джмелі з веселим дзижчанням літали в суничному садку. Сонечко мружилося в листі дерев. Сонячний промінчик полоскотав носик Сунички. Ягідна фея позіхнула й відкрила очі.

Який чудовий день! Крихітка-фея швидко схопилася з ліжка, розчесала волосся й одягла свою червону суничну сукню. Напевно, всі її друзі — феї і тваринки — вже давно прокинулися!

— Треба полити кущики суниці! — весело вигукнула вона і проскакала до дверей свого будиночка-чайника.

Але трава виявилася слизькою, наче ковзанка.

Бух! Ягідна фея впала на землю.

Метелик Бібо приземлився поруч на стиглу ягоду суниці.

— І на кого ти тепер схожа? — захіхікав він.

Сукня Сунички геть уся була в зеленому й лишньому бруді.

— Фу-у! — процідила фея крізь зуби, намагаючись витерти його.

Що за неподобство! — раптом пролунало у сусідньому садку.

Бібо прислухався. Схоже, це була фея Ожинка. Стурбована Суничка перелетіла через паркан. Вона всюди побачила сліди слизу. Три помаранчеві слимаки сиділи під лавкою з квітами. Перший був у смужечку, другий — у крапочку, а третій — картатий.

— Вилазьте негайно! — обурено вигукнула фея Ожинка й тупнула ногою.

Але слимаки не поворухнулися з місця.

— Ми не можемо вийти! — обурено буркнув смугастий.— Адже ми голі!

Суничка ледь утрималася від сміху:

— Але ж ви завжди голі,— спробувала серйозно пояснити вона.— Саме тому вас і називають слимаками, або голими равликами!

Але слимаки були дуже вперті:

— Ми вийдемо, лише коли на нас ніхто не дивитиметься!

— Я могла б сплести гачком для вас одяг,— запропонувала фея Ожинка, нахилившись до лавки.



— Не треба! — пискнув картатий слимак.— Твоя лавка — тепер наш слимаковий готель. Вдень ми будемо ховатися тут, бо ми голі, а вночі зможемо вирушати до ставка.

Фея Ожинка зблідла від жаху:

— Ви не можете тут залишатися весь день! Ви тут усе забрудните слизом!

Слимаки захихотіли. А подруги-феї налякано подивилися одна на одну.

— Що ж нам тепер робити? — прошепотіла Ожинка.

Суничка вирішила звернутися за порадою до свого друга — равлика Руді. Він саме засмагав на листочку суниці в саду.

— Руді, що ж нам робити? Може, звернутися за порадою до королеви фей?

Руді потер носа:

— Вона дуже заклопотана. Напевно, у неї немає часу на такі дрібниці. Нумо краще запитаємо у старого равлика!

Суничка збентежено подивилася на свого друга:

— А хто це? — поцікавилася вона.

— Старий равлик — чаклун,— пояснив Руді та одяг солом'яного бриля.— Гайда, зараз ти все зрозумієш.

Старий равлик жив далеко від усіх, у самій гущавині лісу. Його будиночком була іржава бляшанка з-під абрикосового варення. Друзі тихенько постукали у двері, й Руді чемно звернувся до чаклуна:

— Перепрошуємо. Нам потрібне чарівне зілля, щоб слимаки більше не могли забруднювати своїм слизом садки фей.



Суничка підтакнула:

— Саме так, нам потрібен рецепт проти слизу.

Старий равлик посміхнувся. На носі він мав велику бородавку з трьома волосинами. Чаклун трохи подумав і укинув до казана яйце жаби, молочай і ще дрібку чогось. Зілля запінилося й позеленіло. Наприкінці равлик висмикнув зі своєї бородавки волосину й також кинув її до казана. Суничка аж здригнулася від огиди. На прощання старий чаклун прохрипів:

— На узліссі росте очерет. Вам він знадобиться.

— Навіщо нам очерет? — пошепки запитала Суничка в Руді, коли вони вже полишили будиночок равлика. Але Руді також цього не знав.